

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/77/2016
Identifikačné číslo spisu: 5013200548
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5013200548.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Tajovského č. 28B, IČO: 17 058 520, právne zast.: JUDr. Martinom Dianiškom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Slnecná č. 42, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Žiline, Andreja Kmeťa č. 17, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 17. apríla 2013, č.j.: 2013/00627-02/CHO, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. mája 2016, č. k. 21S/80/2013-88, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 18. mája 2016, č. k. 21S/80/2013-88, p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 18. mája 2016, č. k. 21S/80/2013-88, postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 17. apríla 2013, č. j.: 2013/00627-02/CHO, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb.) zmenil prvostupňové správne rozhodnutie t. č. Obvodného lesného úradu v Dolnom Kubíne zo 4. marca 2013, Číslo: OLÚ-2013/00086-03/LIG v jeho výrokovej časti tak, že podľa § 64 písm. c/ zákona č. 326/2005 Z.z. uložil žalobkyni pokutu vo výške 5.000,- eur, a to za porušenie § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z., ktorého sa dopustila tým, že v roku 2012 v k. ú. V. N. v B zóne D. a v k. ú. V. C. a K. v B zóne N. nezabezpečila v súlade s projektom „Návrh opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia podkôrneho hmyzu z chránených území s 5 stupňom ochrany - A zóna D. H. v zmysle spoločného

usmernenia MP SR a MŽP SR na realizáciu opatrení podľa § 28 ods. 3 zákona o lesoch“ a v súlade s projektom „Návrh opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia podkôrneho hmyzu z chránených území s 5 stupňom ochrany - A zóna N. v zmysle spoločného usmernenia MP SR a MŽP SR na realizáciu opatrení podľa § 28 ods. 3 zákona o lesoch“, v ktorých nebola povolená výnimka orgánu štátnej správy ochrany prírody a krajiny na vykonanie náhodnej ťažby. Z plánovaných opatrení, ktoré bolo potrebné v roku 2012 skutočne vykonať, žalobkyňa nevykonala, resp. nezabezpečila vôbec:

- monitoring šírenia a kontrola vývoja podkôrneho hmyzu (inštalácia feromónových lapačov a následný samotný monitoring a kontrola - postup podľa STN 48 2711),
- inštalácia siete 325ks feromónových lapačov a zabezpečenie prevádzky siete týchto feromónových lapačov počas celej sezóny roka 2012 v ochranných pásmach A zón,
- osadenie 438,9m³ lapákov I., II. a III. série,
- biologická ochrana - inštalácia feromónových lapačov s doplnením prípravku BoVeril,
- aplikácia BoVerilu v množstve 10kg,
- vyhľadávanie, vyznačovanie a asanácia chrobačiarov - zamestnanie podkôrníkových pozorovateľov, vykonávanie asanačnej ťažby s mechanickým odkôrnením a pálením kôry, úprava ochranného chodníka za účelom kontroly a pod.,
- činnosť piatich podkôrníkových pozorovateľov,
- asanačná ťažba v objeme 1.822,07m³,
- asanácia aktívnej biomasy - uhadzovanie haluziny v schválenom množstve 841m³.

Krajský súd zákonosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení § 28 ods. 3, § 64 písm. c/, § 65 ods. 1, 2 a § 67 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 326/2005 Z. z.“), ako aj podľa ustanovení Piatej časti Druhej hlavy OSP upravujúcej správne súdnictvo.

Krajský súd po preskúmaní veci vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného žalovaným vyplývajúcim z predloženého administratívneho spisu dospel k záveru, že dôvody žalobkyne uvedené v žalobe nie sú dôvodné a závery žalovaného uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu sú v súlade so zákonom.

K námietke žalobkyne, ktorou poukazovala na nepreskúmateľnosť výšky pokuty, keď nebolo z rozhodnutia zrejmé, za aké konkrétne obdobie a za ktoré územie bola uložená pokuta, ale len kumulatívne došlo k udeleniu pokuty za všetky porušenia zákona č. 326/2005 Z. z., krajský súd uviedol, že táto námietka je v rozpore s ustálenou judikatúrou SR v prípadoch správneho trestania, keď dochádza k porušeniu právneho predpisu pokračovacími konaniami zodpovednostného subjektu. V danom prípade došlo k porušeniu § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. s tým, že žalobkyňa v priebehu roku 2012 nevykonala konkrétne opatrenia, plynúce z návrhu opatrení na ochranu lesa na rok 2012, teda pokračovala v páchaní toho istého správneho deliktu počas určitého časového obdobia. Ďalej dôvodil, že na rozdiel od Trestného zákona, právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za pokračujúci delikt. Pri nedostatku špeciálnej úpravy za pokračovací delikt je potrebné použiť analógiu legis, t. j. vychádzať z Trestného zákona. Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, a všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela páchať uvedený trestný čin, to neplatí vo vzťahu k čiastkovým úkonom spáchaným mimo územia SR. Podstata pokračovacieho trestného činu je v tom, že viacero útokov sa pokladá za jeden trestný čin a subsumuje sa pod tú istú skutkovú podstatu trestného činu. Podľa názoru krajského súdu žalovaný správny orgán správne postupoval, ak uložil jednu sankciu za konanie žalobkyne, ktoré spojila objektívna súvislosť v čase, spôsobe jeho páchania (omisívny spôsob) a v predmete útoku a aplikoval tzv. absorpčnú zásadu pri ukladaní sankcie, t. j. uložil jednu sankciu za celé konanie žalobkyne v roku 2012.

Rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil námietku, že správny orgán udelil pokutu za všetky porušenia zákona č. 326/2005 Z. z. a nevymedzil konkrétne, za aký správny delikt uložil žalobkyňu pokutu. K tomu

súd uviedol, že vo výroku napadnutého rozhodnutia je presne uvedená skutková podstata paragrafovým znením, ktorá bola opomenutím žalobkyne naplnená, je tiež uvedené konkrétne správanie sa, resp. konkrétne opomenutia žalobkyne, ktoré túto skutkovú podstatu naplnili, ako i tá skutočnosť, že toto nekonanie žalobkyne trvalo konkrétne časové obdobie. Ako účelovú hodnotil krajský súd tiež námietku, že z výroku nie je zrejmé, že predmetné opatrenia boli realizované vôbec, alebo len čiastočne, resp. oneskorene, keďže z výroku napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že neboli vykonané, resp. zabezpečené vôbec. Z výroku napadnutého rozhodnutia taktiež vôbec nevyplýva, že by žalobkyňa porušila viaceré ustanovenia zákona č. 326/2005 Z. z., ale práve naopak, z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva, že došlo k porušeniu len jedného ustanovenia, a to § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z..

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nezrozumiteľnosti výroku prvostupňového rozhodnutia, krajský súd uviedol, že táto nie je relevantná, nakoľko celý výrok prvostupňového rozhodnutia bol kompletne nahradený výrokom druhostupňového rozhodnutia. Ak by teda aj výrok prvostupňového rozhodnutia obsahoval vady, tým, že bol nahradený novým výrokom, nie je možné zaoberať sa prípadnými nezákonnosťami výroku, ktorý už de facto neexistuje, keďže bol nahradený iným.

Ako zavádzajúcu zároveň krajský súd vyhodnotil námietku nezrozumiteľnosti výroku druhostupňového rozhodnutia opierajúcu sa o tvrdenie, že prvostupňový správny orgán neuviedol žiadnu z konkrétnych povinností žalobkyne plynúcu jej zo Spoločného usmernenia MP SR a MŽP SR na realizáciu opatrení podľa § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z.. Krajský súd uviedol, že vo výroku druhostupňového rozhodnutia bol uvedený dokument „Návrh opatrení na ochranu lesa proti šíreniu škodlivých činiteľov z územia s piatym stupňom ochrany prírody“ v správe Lesov SR na rok 2012, čím bolo jasne, zrozumiteľné stanovené, ktoré opatrenia na ochranu lesa majú byť vykonané, pričom samotný návrh opatrenia na ochranu lesa bol vypracovaný podľa Spoločného usmernenia MP SR a MŽP SR z 28. marca 2008. Práve v záujme konkrétosti a špecifikovania jednotlivých opatrení je teda možné odkazovať na všeobecný bod Spoločného usmernenia, pretože tento sa netýka konkrétneho roku, ale bežného roku, ale je potrebné poukazovať na návrh opatrení na konkrétny rok v danom prípade na rok 2012. Projekt Návrhu opatrení na ochranu lesa na rok 2012 tvorí súčasť správneho spisu, a preto správne právny predchodca žalovaného opatrenia, ktoré neboli zo strany žalobkyne vykonané, špecifikoval práve týmto projektom.

Na záver sa krajský súd vyjadril k petitu žaloby ako ho formulovala žalobkyňa tak, že v zmysle § 250j ods. 2 OSP súd môže zrušiť napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, zastaviť správne konanie súd má právomoc len v zmysle § 250j ods. 3 OSP za tam splnených podmienok a keďže v danom prípade orgán vydávajúci napadnuté rozhodnutie mal nepochybne právomoc na vydanie takéhoto rozhodnutia v zmysle § 59 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. v znení účinnom ku dňu vydania jeho rozhodnutia, aj v prípade, ak by došlo k preklúzii práva na uloženie pokuty, nebolo možné vyhovieť návrhu žalobkyne na zastavenie správneho konania.

Vzhľadom na uvedené, postupom podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP. Žalobkyni pre neúspech v konaní náhradu trov nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie.

Namietala, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedla, že jedným z dôvodov podanej žaloby bola výčitka smerujúca žalovanému a spočívajúca v tom, že vydal nepreskúmateľné rozhodnutie, keď pri odôvodnení výšky uloženej pokuty neuviedol, za aké konkrétne obdobie vo vzťahu k jednotlivým opatreniam a za ktoré územie vo vzťahu k jednotlivým

opatreniam bola uložená aká pokuta, nevymedzil konkrétne za aký správny delikt uložil žalobkyni akú pokutu, ale že žalovaný len kumulatívne udelil pokutu za všetky porušenia zákona č. 326/2005 Z. z.. S týmto argumentom sa krajský súd snažil vysporiadať argumentáciou o absencii právnej úpravy trestania správnych deliktov a potrebe analógie legis s Trestným zákonom, pričom citoval zákonné definície jednak pokračovacieho trestného činu ako aj jedného trestného činu v súvislosti s jednotlivými čiastkovými útokmi. V tomto žalobkyňa videla nesprávne posúdenie veci zo strany krajského súdu. Podľa jej názoru nebolo možné použiť analógiu legis s Trestným zákonom, keďže pre naplnenie skutkových podstát trestných činov je potrebné zavinenie, pričom zodpovednosť žalobkyne má v tomto prípade objektívny charakter. Konanie žalobkyne preto nie je možné posúdiť ako jeden správny delikt. A keďže sa nejedná o pokračovacie konanie, bol žalovaný povinný podrobne uviesť, za ktoré nevykonané opatrenia ukladá akú sankciu.

Ďalej žalobkyňa poukazovala na to, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nedostatočne venoval namietanej nezrozumiteľnosti výroku žalovaného spočívajúcej len v odkaze na dokument - Spoločné usmernenie MP SR a MŽP SR. Žalovaný bol povinný v napadnutom výroku rozhodnutia uviesť presné a konkrétne povinnosti, ktoré žalobkyni vyplývali, a ktorých nespĺnením došlo k spáchaniu správneho deliktu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného preto nespĺňa zákonné podmienky kladené na výrok rozhodnutia správneho orgánu, je nezákonné a nepreskúmateľné. Krajský súd nemohol podľa názoru žalobkyne vyhodnotiť napádané rozhodnutie ako rozhodnutie vydané v súlade so zákonom. Naopak, krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia prebral od správnych orgánov všeobecné odôvodnenia a ponechal tak žalobkyňu v právnej neistote v tom, za nezabezpečenie ktorých opatrení bola sankcionovaná. Krajský súd nedostatočne presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie, pretože neponúkol žalobkyni žiadne argumenty, aby žalobkyňa zistila dôvody, prečo jej argumenty týkajúce sa nezrozumiteľnosti výroku rozhodnutia žalovaného nie sú presvedčivé a správne.

Záverom žalobkyňa poukázala na znenie § 157 ods. 2 OSP kladúceho dôraz na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04, podľa ktorého cit.: „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“ ako aj ďalšie nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, I. ÚS 117/05 a II. ÚS 192/2009). Uplatnila si a tiež vyčísliła náhradu trov odvolacieho konania.

III.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne v stanovenej lehote nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobkyne (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd

prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie vecí žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, ako aj s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho vyjadrení k žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o uložení sankcie žalobkyni za porušenie povinnosti ustanovenej v § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. .

Najvyšší súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach (§ 250j ods. 1 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 OSP).

Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení zadovážených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne pochybenia, môže v zrušujúcom rozhodnutí správnemu orgánu uložiť povinnosť na ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Podľa čl.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný,

demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnicstva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujúcu svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Podľa § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. opatrenia na zabránenie šírenia a premnoženia škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany, v ktorých nebola povolená výnimka orgánu štátnej správy ochrany prírody a krajiny na vykonanie náhodnej ťažby, zabezpečí v ochranných pásmach území s piatym stupňom ochrany organizácia ochrany prírody a krajiny. 43) Vlastník, správca a obhospodarovateľ lesa je povinný strpieť vykonanie týchto opatrení.

Podľa § 64 písm. c/ zákona č. 326/2005 Z. z, orgán štátnej správy lesného hospodárstva uloží pokutu od 5 000,- Sk do 3 000 000,- Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi, 92) ktorá neplní povinnosti alebo opatrenia orgánov štátnej správy lesného hospodárstva alebo lesníckej ochrannárskej služby pri ochrane lesa (§ 28 a 29);

Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 12) ak tento zákon neustanovuje inak (Správny poriadok; pozn.).

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Výhláška Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 453/2006 Z. z. o hospodárskej úprave lesov a o ochrane lesa v rozhodnom znení (ďalej len „Výhláška“), ustanovuje podrobnosti o hospodárskej úprave lesov a o ochrane lesa, najmä o kategorizácii lesov a charakteristike subkategórií lesov, kritériách a podmienkach na vyhlásenie ochranných lesov a lesov osobitného určenia, zásadách určovania a spôsobe predkladania návrhov na vyhlasovanie ochranných lesov a lesov osobitného určenia, zaradovaní lesov pod vplyvom imisií do pásiem ohrozenia a charakteristike pásiem ohrozenia, určovaní hospodárskeho tvaru lesa, členení a použítí hospodárskych spôsobov a ich foriem,

rekonštrukcii lesa, kritériách na posudzovanie zabezpečeného lesného porastu, určovaní priestorového rozdelenia lesa vrátane vymedzenia lesných oblastí a podoblastí, časovej a ťažbovej úprave lesov, vykonávaní hospodárskej úpravy lesov, postupe pri vyhotovovaní lesného hospodárskeho plánu (ďalej len "plán"), jeho schvaľovaní a kontrole, predčasnej obnove plánu, o zmene plánu a o úprave plánu, spôsobe vykonania národnej inventarizácie lesov a monitoringu lesov, zásadách ochrany lesa pred vplyvom imisíí, abiotických a biotických škodlivých činiteľov a o opatreniach na ochranu lesov vrátane ochrany lesa pred požiarmi.

Podľa § 41 ods. 1 - 4 Výhlášky, opatreniami na ochranu lesa sa zabezpečuje sledovanie zdravotného stavu lesa, zisťovanie a identifikácia škodlivých činiteľov a ich vývoja s cieľom zabezpečenia stability a odolnosti lesov a vytváranie podmienok a predpokladov na obmedzenie výskytu a pôsobenia škodlivých činiteľov, zmiernenie následkov ich pôsobenia a na obranu proti nim.

(2) Opatrenia na ochranu lesa sa z hľadiska času ich vykonávania členia na preventívne opatrenia, ktoré slúžia na zamedzenie výskytu a pôsobenia škodlivých činiteľov, obranné opatrenia, ktoré slúžia na odstránenie škodlivých činiteľov a ich pôsobenia, ozdravné opatrenia, ktoré slúžia na odstránenie následkov pôsobenia škodlivých činiteľov.

(3) Opatrenia na ochranu lesa sa podľa spôsobu ich vykonávania členia na mechanické, chemické, biologické.

(4) Opatrenia na ochranu lesa podľa odsekov 2 a 3 alebo ich kombinácie sa používajú podľa druhu škodlivého činiteľa a jeho pôsobenia.

Podľa § 43 ods. 1 - 5 zákona č. 326/2005 Z. z., opatrenia na ochranu lesa pred škodami spôsobenými hmyzom a inými živými organizmami sú najmä tieto opatrenia:

a) zabezpečenie hygieny porastov, odstraňovanie zdrojov infekcie, vykonávanie dôslednej ochrany a obrany proti pôvodcom a prenášačom hubových a ostatných infekčných chorôb,

b) používanie zdravého sadbového materiálu a osiva bez príznakov chorôb a poškodenia,

c) sústavná kontrola stavu semien, semenáčikov a sadeníc lesných drevín a prirodzeného zmladenia.

(2) Na opatrenia na ochranu lesa pred škodami spôsobenými hmyzom a inými živými organizmami sa ustanovenia § 42 ods. 1 vzťahujú primerane.

(3) Zlomy, vývraty a drevo vhodné na rozvoj škodlivého hmyzu, vzniknuté do 31. marca kalendárneho roka musí byť spracované alebo asanované najneskôr do 31. mája kalendárneho roka, v lesných porastoch, ktoré sa aj sčasti nachádzajú vo výške 800 m nad morom a viac, do 30. júna kalendárneho roka. To neplatí, ak sa náhodná ťažba vykonáva podľa harmonogramu náhodnej ťažby.

(4) Opatrenia na ochranu lesa týkajúce sa vybraných druhov hmyzu a iných živých organizmov sú uvedené v technických normách 11) a v prílohe č. 9.

[Poznámka pod čiarou 11 odkazuje na technické normy, napríklad STN 48 2702 Letecké a pozemné ošetrovanie lesných porastov, STN 48 2711 Ochrana lesa proti hlavným druhom podkôrneho hmyzu na ihličnatých drevinách, STN 48 2712 Ochrana lesa proti tvrdoňom a lykokazom na sadenicích, STN 48 2713 Ochrana lesa proti chrústom a ich pandravám, STN 48 2714 Ochrana lesa proti ploskankám rodu *Cephalcia* Pz., STN 48 2715 Ochrana lesa proti mníške veľkohlavej, STN 48 2716 Ochrana semenáčikov a sadeníc v lesných škôlkach, STN 48 2717 Ochrana lesa proti podkôrnikovi dubovému, STN 48 2718 Ochrana lesa proti kôrovnici kaukazskej, STN 48 2723 Ochrana lesa proti drevokaznému hmyzu na ihličnatých drevinách, STN 48 2732 Ochrana lesa proti sypavkám na borovici, STN 48 2440 Ochrana kultúr proti burine]

(5) Opatrenia na zabránenie šíreniu a premnoženiu škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany, v ktorých nebola náhodná ťažba povolená, sa zabezpečujú podľa návrhu hospodára, ktorý

posúdi lesnícka ochranárska služba.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis, najvyšší súd zistil, že konanie vo veci prešetrenia nezabezpečenia opatrení zo strany žalobkyne ustanovených v § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. bolo začaté na základe podnetu - oznámenia správcu a zároveň obhospodarovateľa lesa - Lesy Slovenskej republiky, š. p., doručeného prvostupňovému správneému orgánu dňa 23. apríla 2012, v ktorom správca a obhospodarovateľ lesa oznámil porušenie povinnosti žalobkyne vykonať ochranné opatrenia na zabránenie šírenia a premnoženia škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany A - zóny D. a A - zóny N. CHKO H. V., v ktorých nebola povolená výnimka orgánu štátnej správy ochrany prírody a krajiny na vykonanie náhodnej ťažby podľa § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z..

Na základe nadväzujúcich vyjadrení tak žalobkyne ako aj správcu a obhospodarovateľa lesa - Lesy Slovenskej republiky, š. p., prvostupňový správny orgán ustálil, že žalobkyňa svoje povinnosti porušila, nezabezpečila opatrenia na zabránenie šírenia a premnoženia škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany, čím vzniklo podozrenie zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 64 písm. c/ zákona č. 326/2005 Z. z. a v tomto zmysle správny orgán zaslal žalobkyni oznámenie o začatí správneho konania (List z 18. júla 2012, číslo OLÚ-2012/00283).

Obvodný lesný úrad v Dolnom Kubíne rozhodnutím zo 4. marca 2013, Číslo: OLÚ-2013/00086-03/LIG ako prvostupňový správny orgán uložil žalobkyni podľa § 64 písm. c/ zákona č. 326/2005 Z. z. pokutu vo výške 30.000,- eur za porušenie § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z., ktorého sa žalobkyňa dopustila tým, že v agrotechnických termínoch za rok 2012 v k. ú. V. N. v B zóne D. H. a v k. ú. V. a K. v B zóne N. nezabezpečila realizáciu opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany (A - zóny D. H. a N.), v ktorých nebola povolená výnimka orgánom štátnej správy ochrany prírody a krajiny na vykonanie náhodnej ťažby, a to konkrétne nevykonanie nasledovných opatrení:

- inštalácia siete 325ks feromónových lapačov a zabezpečenie prevádzky siete týchto feromónových lapačov počas celej sezóny roka 2012 v ochranných pásmach A zón,
- osadenie 438,9m³ lapákov I., II. a III. série,
- aplikácia BoVerilu v množstve 10kg,
- činnosť 5-tich podkôrníkových pozorovateľov,
- asanačná ťažba v objeme 1.822,07m³,
- asanácia aktívnej biomasy - uhadzovanie haluzoviny v schválenom množstve 84 m³.

Z výroku predmetného rozhodnutia ďalej vyplýva, že opatrenia bolo potrebné zabezpečiť od 15. apríla 2012 do 15. októbra 2012 v ochranných pásmach území s piatym stupňom ochrany v k. ú. V. N. v B zóne D. H. na lesnom hospodárskom celku U. v lesných porastoch č. 1.208 C, 1.208 D, 1.208 E, 1.209 A, 1.209 B, 1.231, 1.232, 1.233 A, 1.233 B, 1.234 A, 1.234 B, 1.235, 1.236, 1.237, 1.238, 1.239, 1.240, 1.263, 1.264, 1.265, 1.266, 1.282, 1.283, 1.310 A, 1.310 B, 1.311 a na lesnom hospodárskom celku V. N. v lesných porastoch č. 114, 115 A, 115 B, 115 C, 115 D, 115 E, 164, 165 A, 165 B, 166 A, 166 B, 167 A, 167 B, 168 A, 168 B, 168 C a 171. Opatrenia bolo potrebné ďalej zabezpečiť aj v k. ú. V. C. a K. v B zóne N. na lesnom hospodárskom celku Q. v lesných porastoch č. 213 A, 213 B, 240, 241, 242, 249, 250, 251, 262 B, 263 A, 264, 265, 266 A, 266 C, 267 A, 267 C, 268 A, 269, 270, 271 A, 271 B, 274 A, 274 B, 275 A, 275 B, 275 C, 276 A, 276 B, 277 A, 277 C, 279 C, 280 A, 280 B, 280 C, 307, 333, 339 B a na lesnom hospodárskom celku R. v lesných porastoch č. 357 A, 358, 359 A, 359 B, 360, 361, 362 A, 362 B, 372, 373, 374, 375, 376 A, 376 B, 377 A, 386 B, 387, 388, 389 a 390.

Vo vyššie uvedených lesných porastoch bolo potrebné na základe vypracovaného projektu „Návrh opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia podkôrneho hmyzu z chránených území s piatym stupňom ochrany - A zóna D. H. v zmysle spoločného usmernenia MP SR a MŽP SR na realizáciu opatrení podľa § 28 ods. 3 zákona o lesoch“ a taktiež obdobne vypracovaného projektu „Návrh opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia podkôrneho hmyzu z chránených území s piatym stupňom ochrany - A zóna N. v zmysle spoločného usmernenia MP SR a MŽP SR na realizáciu opatrení podľa § 28 ods. 3 zákona o

lesoch“ vypracovaného správcom a zároveň obhospodarovateľom týchto lesných pozemkov Lesmi SR š. p., OZ R., vykonať nasledovné opatrenia:

- Monitoring šírenia a kontrola vývoja podkôrneho hmyzu (inštalácia feromónových lapačov a následný samotný monitoring a kontrola - postup podľa STN 48 2711).
- Biologická ochrana - inštalácia feromónových lapačov s doplnením prípravku BoVeril.
- Vyhľadávanie, vyznačovanie a asanácia chrobačiarov - zamestnanie podkôrníkových pozorovateľov, vykonávanie asanačnej ťažby s mechanickým odkôrnením a pálením kôry, úprava ochranného chodníka za účelom kontroly a pod.

Na základe odvolania žalobkyne, právny predchodca žalovaného - Obvodný lesný úrad v Žiline rozhodnutím zo 17. apríla 2013, č. j.: 2013/00627-02/CHO, postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil prvostupňové rozhodnutie t. č. Obvodného lesného úradu v Dolnom Kubíne zo 4. marca 2013, Číslo OLÚ-2013/00086-03/LIG, v jeho výrokovej časti tak, že podľa § 64 písm. c/ zákona č. 326/2005 Z. z. uložil žalobkyni pokutu vo výške 5.000,- eur, a to za porušenie § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z., ktorého sa dopustila tým, že v roku 2012 v k. ú. V. N. v B zóne D. H. a v k. ú. V. C. a K. v B zóne N. nezabezpečila v súlade s projektom „Návrh opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia podkôrneho hmyzu z chránených území s 5 stupňom ochrany - A zóna D. H. v zmysle spoločného usmernenia MP SR a MŽP SR na realizáciu opatrení podľa § 28 ods. 3 zákona o lesoch“ a v súlade s projektom „Návrh opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia podkôrneho hmyzu z chránených území s 5 stupňom ochrany - A zóna N. v zmysle spoločného usmernenia MP SR a MŽP SR na realizáciu opatrení podľa § 28 ods. 3 zákona o lesoch“, v ktorých nebola povolená výnimka orgánu štátnej správy ochrany prírody a krajiny na vykonanie náhodnej ťažby. Z plánovaných opatrení, ktoré bolo potrebné v roku 2012 skutočne vykonať, žalobkyňa nevykonala, resp. nezabezpečila vôbec:

- monitoring šírenia a kontrola vývoja podkôrneho hmyzu (inštalácia feromónových lapačov a následný samotný monitoring a kontrola - postup podľa STN 48 2711),
- inštalácia siete 325ks feromónových lapačov a zabezpečenie prevádzky siete týchto feromónových lapačov počas celej sezóny roka 2012 v ochranných pásmach A zón,
- osadenie 438,9m³ lapákov I., II. a III. série,
- biologická ochrana - inštalácia feromónových lapačov s doplnením prípravku BoVeril,
- aplikácia BoVerilu v množstve 10kg,
- vyhľadávanie, vyznačovanie a asanácia chrobačiarov - zamestnanie podkôrníkových pozorovateľov, vykonávanie asanačnej ťažby s mechanickým odkôrnením a pálením kôry, úprava ochranného chodníka za účelom kontroly a pod.,
- činnosť piatich podkôrníkových pozorovateľov,
- asanačná ťažba v objeme 1.822,07m³,
- asanácia aktívnej biomasy - uhadzovanie haluziny v schválenom množstve 841m³.

Z výroku predmetného rozhodnutia ďalej vyplýva, že opatrenia bolo potrebné zabezpečiť od 15. apríla 2012 do 15. októbra 2012 v ochranných pásmach území s piatym stupňom ochrany v k. ú. V. v B zóne D. H. na lesnom hospodárskom celku U. v lesných porastoch č. 1.208 C, 1.208 D, 1.208 E, 1.209 A, 1.209 B, 1.231, 1.232, 1.233 A, 1.233 B, 1.234 A, 1.234 B, 1.235, 1.236, 1.237, 1.238, 1.239, 1.240, 1.263, 1.264, 1.265, 1.266, 1.282, 1.283, 1.310 A, 1.310 B, 1.311 a na lesnom hospodárskom celku V. v lesných porastoch č. 114, 115 A, 115 B, 115 C, 115 D, 115 E, 164, 165 A, 165 B, 166 A, 166 B, 167 A, 167 B, 168 A, 168 B, 168 C a 171, ďalej v k. ú. V. a K. v B zóne N. na lesnom hospodárskom celku Lokca v lesných porastoch č. 213 A, 213 B, 240, 241, 242, 249, 250, 251, 262 B, 263 A, 264, 265, 266 A, 266 C, 267 A, 267 C, 268 A, 269, 270, 271 A, 271 B, 274 A, 274 B, 275 A, 275 B, 275 C, 276 A, 276 B, 277 A, 277 C, 279 C, 280 A, 280 B, 280 C, 307, 333, 339 B a na lesnom hospodárskom celku R. v lesných porastoch č. 357 A, 358, 359 A, 359 B, 360, 361, 362 A, 362 B, 372, 373, 374, 375, 376 A, 376 B, 377 A, 386 B, 387, 388, 389 a 390.

Len pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že prvostupňový správny orgán pôvodne rozhodol o uložení pokuty žalobkyni vo výške 30.000,- eur rozhodnutím z 21. septembra 2012, Číslo: OLÚ-2012/00283-07/LIG, ktoré však bolo zo strany odvolacieho správneho orgánu rozhodnutím z 10. decembra 2012, č.j.: 2012/00850-02/CHO, zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Prvostupňový

správny orgán následne vydal rozhodnutie zo 4. marca 2013, Číslo: OLÚ-2013/00086-03/LIG, ktoré v spojení s rozhodnutím zo 17. apríla 2013, č. j.: 2013/00627-02/CHO, tvoria predmet konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7Sžo/77/2016.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 v spojení s § 492 ods. 2 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním v prevažujúcom rozsahu stotožňuje a zároveň na zdôraznenie záverov, ktoré si osvojil, uvádza nasledovné:

Žalobkyňa v podanom odvolaní vyjadrila nesúhlas k aplikácii analógie legis s Trestným zákonom, keď krajský súd na daný prípad aplikoval ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa pokračovacieho trestného činu. Mala za to, že v tomto prípade sa nejedná o pokračovanie v páchaní toho istého deliktu, a preto bol žalovaný povinný uviesť, za ktoré nevykonané opatrenia ukladá akú sankciu. V tomto videla žalobkyňa nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, keď pri odôvodnení výšky uloženej pokuty neuviedol, za aké konkrétne obdobie vo vzťahu k jednotlivým opatreniam a za ktoré územie vo vzťahu k jednotlivým opatreniam bola uložená aká pokuta.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že administratívne trestanie má aj podľa štrasburskej judikatúry (napríklad Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 21. februára 1984, Öztürk proti SRN, číslo sťažnosti 8544/79) trestnoprávny charakter, pričom treba vychádzať z Ústavy Slovenskej republiky (čl. 50) a analogicky aj z Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z. z.). Na rozdiel od Trestného zákona, právne predpisy ustanovujúce skutkové podstaty správnych deliktov neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za pokračovací správny delikt. Pri pokračovacom správnom delikte pri nedostatku špeciálnej úpravy je potrebné použiť „analogiae legis“ § 122 ods. 10 Trestného zákona.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Pokračovací trestný čin je všeobecne (rozumej v trestnoprávnej rovine) charakterizovaný tromi znakmi, ktoré musia byť splnené súčasne:

1. rovnaká skutková podstata trestného činu
2. všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich páchania a v predmete útoku
3. subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

K bodu 3 (subjektívna súvislosť) najvyšší súd uvádza, že správny delikt právnickej osoby na rozdiel od trestného činu nemá subjektívnu stránku. Trestný zákon upravuje iba trestnú zodpovednosť fyzických osôb. Jednotiaci zámer páchatel'a, ktorý je pojmovým znakom pokračovacieho trestného činu, patrí do subjektívnej stránky trestného činu. U právnických osôb táto zložka nie je. Vzhľadom na to pre naplnenie pojmových znakov pokračujúceho správneho deliktu právnickej osoby je rozhodujúca objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, pričom tieto znaky musia byť identifikované v skutku (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. februára 2012, sp. zn. 3Sž/19/2011).

Na základe uvedeného potom pre naplnenie pojmových znakov pokračovacieho správneho deliktu právnickej osoby je rozhodujúca objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku,

konkrétne:

1. rovnaká skutková podstata trestného činu (porušenie § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z.)

2. všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť

- v čase - všetky čiastkové útoky boli páchané od 15. apríla 2012 do 15. októbra 2012. K tomu najvyšší súd dopĺňa, že aj keď časovú súvislosť nemožno presne ohraničiť, spravidla pôjde o niekoľko dní, týždňov, či mesiacov, pričom časová súvislosť je z objektívneho hľadiska najvýznamnejšia (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tz/32/2005).

- v spôsobe ich páchania - protiprávne konanie žalobkyne majúce charakter tzv. omisívneho protiprávneho konania a spočívajúce v nečinnosti žalobkyne v súvislosti s realizáciou ochranných opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany

- v predmete útoku - ochrana lesa pred šírením a premnožením škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany, v ktorých nebola náhodná ťažba povolená, alebo alternatívne ochrana lesa prispievajúca k prevencii nežiaduceho šírenia podkôrneho hmyzu a k rozpadu smrečín.

Na základe analógie v danom prípade treba aplikovať pravidlá pre triedenie trestných činov z časového hľadiska, t. j. správny orgán uloží za viaceré čiastkové útoky jednu sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt.

Žalobkyňa v podanom odvolaní tiež namietala nezrozumiteľnosť výroku druhostupňového rozhodnutia žalovaného, ktorá spočívala len v odkaze na dokument - Spoločné usmernenie MP SR a MŽP SR, pričom žalovaný bol povinný v napadnutom výroku rozhodnutia uviesť presné a konkrétne povinnosti, ktoré žalobkyni vyplývali, a ktorých nespĺnením došlo k spáchaniu správneho deliktu.

Najvyšší súd vyhodnotil uvedenú námietku ako nedôvodnú.

Najvyšší súd na zdôraznenie konštatuje, že rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. (§ 47 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Otázkou náležitostí výroku správneho orgánu o uložení sankcie sa vo svojej judikatúre viackrát už zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.

8Sž 18-24/2011). Záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie iného správneho deliktu (z hľadiska vecného, časového a miestneho) plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky. Je potrebné pripomenúť, že i na rozhodovanie o iných správnych deliktoch dopadajú požiadavky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, keď Dohovor v článku 6 ods. 1 uvádza „akékoľvek trestné obvinenie“, je potrebné poskytnúť záruku tomu, kto je obvinený v trestnom konaní ako aj v správnom konaní pre podozrenie zo spáchania správneho deliktu. Takto vykladá Dohovor stabilne i judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva. Rovnako judikoval Ústavný súd Slovenskej republiky (pozri napr. Nález z 25. augusta 2010, sp. zn. III ÚS 2310/2010-38). Z vyššie uvedeného potom je potrebné vyvodiť, že výrok rozhodnutia o inom správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený iný. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie o správnom konaní (§ 47 ods. 2 Správneho poriadku).

Vo svetle vyššie uvedeného, najvyšší súd podrobil prieskumu napadnutý výrok žalovaného a dospel k záveru, že je dostatočne určitý, protiprávne konanie žalobkyne je dostatočne a zrozumiteľne špecifikované miestom, časom a spôsobom. Z výroku je teda zrejmé, akého porušenia právneho predpisu sa žalobkyňa dopustila (§ 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z.), v čom konkrétne toto porušenie uvedeného ustanovenia spočívalo (nevykonanie / nezabezpečenie plánovaných opatrení, ktoré boli

zároveň vo výroku rozhodnutia riadne vymedzené aj s odkazom na príslušné návrhy opatrení na ochranu lesa proti šíreniu škodlivých činiteľov z územia s piatym stupňom ochrany prírody v správe Lesov Slovenskej republiky, š. p. na rok 2012), výrok tiež vymedzuje jednotlivé lokality (konkrétne katastrálne územia so špecifikáciou jednotlivých lesných hospodárskych celkov a číselným vymedzením lesných porastov), časové obdobie, v rámci ktorého mala žalobkyňa tieto opatrenia realizovať (15. apríl 2012 až 15. október 2012) ako aj lehotu na plnenie a jej splatnosť (pokuta je splatná do 30 dní nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia). Výroková časť napadnutého rozhodnutia je formulovaná presne, úplne a dostatočne určito, spôsobom vylučujúcim zameniteľnosť skutku s iným, keď vo výrokovej časti rozhodnutia je vymedzený čas spáchania správneho deliktu, spôsob spáchania správneho deliktu ako aj samotný správny delikt. Rovnako z dotknutého výroku vyplýva, podľa akého ustanovenia pristúpil žalovaný ku zmene prvostupňového správneho rozhodnutia (§ 59 ods. 2 Správneho poriadku) a tiež, podľa akého ustanovenia žalovaný uložil žalobkyni pokutu (§ 64 písm. c/ zákona č. 326/2005 Z. z.).

V ďalšom súd poukazuje na odôvodnenie krajského súdu, ktorý sa predmetnou námietkou žalobkyne náležite zaoberal a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia svoj právny záver odôvodnil v dostatočnom rozsahu, keď vo vzťahu k námietke nezrozumiteľnosti výroku druhostupňového rozhodnutia, konštatoval, že táto námietka je zavádzajúca v tom, že vo výroku druhostupňového rozhodnutia bol uvedený dokument „Návrh opatrení na ochranu lesa proti šíreniu škodlivých činiteľov z územia s piatym stupňom ochrany prírody“ v správe Lesov Slovenskej republiky, š. p. na rok 2012, čím bolo jasne a zrozumiteľne stanovené, ktoré opatrenia na ochranu lesa mali byť vykonané a pritom samotný návrh opatrení na ochranu lesa bol vypracovaný podľa Spoločného usmernenia Ministerstva pôdohospodárstva SR a Ministerstva životného prostredia SR z 28. marca 2008.

S uvedeným súvisí i ďalšia námietka žalobkyne spočívajúca v tom, že žalovaný udelil pokutu za všetky porušenia zákona č. 326/2005 Z. z. a nevymedzil konkrétne, za aký správny delikt uložil žalobkyni pokutu. Najvyšší súd uvádza, že vo výroku napadnutého rozhodnutia je skutková podstata vymedzená paragrafovým znením, ktorá bola opomenutím žalobkyne naplnená, je tiež uvedené protiprávne konanie žalobkyne majúce charakter tzv. omisívneho protiprávneho konania (deliktu), spočívajúceho v nečinnosti žalobkyne v súvislosti s realizáciou ochranných opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia škodcov z chránených území s piatym stupňom ochrany, ako i tá skutočnosť, že toto nekonanie žalobkyne trvalo konkrétne časové obdobie. Z výroku napadnutého rozhodnutia taktiež vôbec nevyplýva, že by žalobkyňa porušila viaceré ustanovenia zákona č. 326/2005 Z. z., ale práve naopak, z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva, že došlo k porušeniu len jedného ustanovenia, a to § 28 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z..

V prípade odvolacej námietky, ktorou žalobkyňa vytykala krajskému súdu, že jeho odôvodnenie rozsudku nie je riadne zdôvodnené a preskúmateľné, najvyšší súd poukazuje na právne názory Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukazovala aj samotná žalobkyňa (nález z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 a nález z 3. júla 2003, sp. zn. IV. ÚS 115/03) a v ktorých ústavný súd konštatoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok opravného (odvolacieho) súdu (§ 211 OSP). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasni skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Odvolávajúci sa na vyššie uvedené konštatovania ústavného

súdu, majúc za to, že napadnutý rozsudok krajského súdu stanovené kritéria spĺňa, vzhliadol najvyšší súd námietku žalobkyne za nedôvodnú.

Ďalšie nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré žalobkyňa (navyše bez bližšieho zdôvodnenia) odkazovala buď neboli spôsobilé zvrátiť záver, ku ktorému dospel najvyšší súd (II. ÚS 44/03, I. ÚS 117/05), alebo boli mimo vecného rámca tohto konania (II. ÚS 192/2009 - pried'ahy v konaní).

Najvyšší súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že krajský súd v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v Druhej hlave Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, náležite sa vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nemohli mať za následok úspešnosť jej odvolacieho návrhu.

S poukazom na vyššie uvedené, najvyšší súd (po vyčerpaní odvolacích dôvodov) napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, s § 219 ods. 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP. Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v tomto konaní úspech nemala.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.